

1 JUNI 1929

No. 11

34e JAARGANG

# DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT  
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Wij zullen de vaandelen opsteken in den Naam onzes Gods”.

Psalm 20 : 6.

## BIJ DE GROOTE O. O. V.-CONFERENTIE.

Op 6, 7, 8, 9 en 10 Juni e. k.

Doel van het O. O. V.-werk.

Het uitgebreide programma.

Bijzonderheden.



De groote algemeene conferentie der Onderlinge Ontwikkelings-vereeningen in de Nederlandsche Zending is voor Donderdag 6, Vrijdag 7, Zaterdag 8, Zondag 9 en Maandag 10 Juni a. s. te Rotterdam bijeengeroepen. Bovendien hebben de betrokken commissies voor Maandag 10 Juni een algemeenen ontspanningsdag op het terrein „Vreelust” bij Rotterdam georganiseerd.

Doel van het O. O. V.-werk. Het doel van den O. O. V.-arbeid is om een generatie nobele jonge mannen en nobele jonge vrouwen te helpen kweken, om ze te helpen opvoeden zooals het behoort, om ze zooveel mogelijk te vormen naar het karakterbeeld van hun Hemelschen Schepper.

Wij citeeren de woorden van Ouderling Richard R. Lyman, lid van den Raad der Twaalf Apostelen :

„De strijd en het streven van de Kerk is om een generatie van menschen te vormen die de macht zullen hebben om het kwade te weerstaan, die in deze moderne dagen van luchtig leven in staat zullen zijn, wanneer verzoeking komt, om te zeggen: ‚Nee’, en dit met kracht; om te zeggen: „Verzoeking, tred terzijde; Satan,

ga achter mij!' Wij beseffen dat het idee om een generatie van menschen groot te brengen in ledigheid, verkeerd is. Wij streven om ons volk het waardige in waren arbeid te doen zien, het waardige in werken, het waardige in inspanning. Wij trachten niet moeilijkheden te ontloopen, doch ze te overwinnen. Wij leeren onzen jongen menschen dat zij moeilijkheden moeten verwachten en de kracht moeten bezitten om zich een weg te banen, dus om die moeilijkheden te overwinnen. Wij leeren ons jonge volk begrijpen dat werken een zegen is, en geen ongeluk. Wij willen onzen jongen menschen niet leeren naar een gemakkelijker leven te zoeken of te trachten zich dit te verwerven, maar ons pogen is om krachtiger persoonlijkheden te kweken. Wij brengen geen generatie groot die naar gemakkelijke werkjes zal zoeken, of naar een taak die niet verder gaat dan de vermogens die wij nu bezitten, maar wij trachten een generatie menschen te kweekens wier vermogens opgewassen zijn tegen onverschillig welke taak die zich voordoet. Wij onderwijzen dezen jongen menschen dat in den overwinnaar komt de kracht van hetgeen hij overwonnen heeft. Het maakt geen verschil wat de strijd is dien men te strijden heeft, hetzij wij worstelen met een wiskundig vraagstuk, met een vraagstuk in de geschiedenis, of een vraagstuk van den landbouw — welke moeilijkheid wij ook het hoofd bieden — het overwinnen van de moeilijkheid is hetgeen ons kracht aanbrengt. De kracht van het overwonnene gaat in hem die overwint.

Wij willen onzen jongen menschen leeren om hun harde ontdekkingen om te zetten in kapitaal dat voor toekomstige zwaarigheden gebruikt kan worden. Wij trachten een generatie jonge menschen te kweken die met ambitie zijn vervuld, die daadwerkelijk naar een gelegenheid zullen uitzien om verantwoordelijkheid op zich te nemen en zich edel en mannelijk van die verantwoordelijkheid te kwijten. Wij willen een generatie jonge menschen groot brengen die zullen vervuld zijn met die bijzondere eigenschap welke de wereld zoekt, en waarvoor de wereld betalen wil. Wij noemen haar *betrouwbaarheid*."

*Betrouwbaarheid!* Dat is hetgeen de O. O. V. wil helpen kweken. Mannen en vrouwen waar men in alle opzichten op steunen en bouwen kan, die den moed hebben om uit God's hand verantwoordelijkheid te aanvaarden, en die zich dan nobel en eervol van hun taak zullen kwijten. Welk een heerlijk ideaal voor de jonge mannen en jongen vrouwen! Hoe troostrijk dat het te bereiken is! En wanneer het bereikt is staan daar in de verte immers weer nieuwe idealen, die ons wenken om hooger, steeds hooger te komen?

Vele idealen van vroeger zijn instellingen van heden. Telefoons, luchtschepen, automobielen, radio, waren eenmaal droombeelden, idealen. Nu zijn het alledaagsche instellingen, de idealen zijn verzevenlijkt. Maar idealen zooals wereldvrede en volmaaktheid van

den mensch wachten nog steeds op verwezenlijking. Het zijn ook hogere idealen dan bijvoorbeeld telefoon en radio zijn geweest.

Het ideaal van den sterfelijken, zondigen mensch is God. Wij mogen dit wel noemen als het hoogste ideaal. Het staat zeer, zeer ver in het verschiep, maar toch zien wij en weten wij dat het er is. En dit is een ideaal, dat den jongen menschen in de O. O. V. ook wordt voorgehouden. De O. O. V. wil helpen, kan helpen en helpt om den mensch nader te brengen tot zijn God — dichter tot het grootste, schoonste en meest verhevene van alle idealen. En zij begint dan met menschen te kweeken waar de wereld op kan bouwen. Is dit geen prijzenswaardig begin?

Om een man of vrouw te zijn waar de wereld met reden tegenop ziet, moeten de leden der O. O. V. minstens vier dingen bezitten. Ten eerste, gezondheid. Het Woord van Wijsheid moet geleefd worden, in den ruimsten zin. Het ideaal is in dit geval om rein en gezond naar lichaam en geest te zijn. Vaak hoort men de menschen zeggen: „Wat kwaad doet een kopje thee? Wat kwaad doet een kopje koffie? Wat kwaad doet een glas bier of een sigaret?” Een bekend schrijver zei eenmaal: „Al wat dit beteekent is een klein snuifje zand in de smeer”. Wij gelooven dat zulke kleinigheden het verschil tusschen welslagen en mislukking bepalen.

Ten tweede moet het O. O. V.-lid ontwikkeling opdoen. Voor hen die uitgaan om het Evangelie van Jezus Christus te prediken geldt de waarheid, dat een ieder mensch langs de een of andere lijn te naderen is. Om te slagen in het „aan den man brengen” van onze boodschap moeten wij bij elkeen die lijn vinden en haar volgen. Wij moeten eerst vrienden maken, dan onderzoekers, en ten laatste bekeerlingen.

Om nu onder alle klassen der samenleving vrienden te maken moet men aanpassingsvermogen en ontwikkeling bezitten. Vooral breede, algemeene ontwikkeling is noodig, om de uiteenloopende menschentypen te kunnen naderen. De O. O. V. werkt mede opdat de jonge mensch zich die ontwikkeling eigen maakt.

Ten derde moet in het leven van het O. O. V.-lid komen ontspanning. Uit elk uur van het leven moet men voordeel trekken langs één van twee lijnen: òf in vermeerderde kennis, òf in gezonde ontspanning. Men mag de menschen grootendeels oordeelen naar hetgeen zij denken en voelen in hun vrije oogenblikken. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen leert den jongen mannen en jongen vrouwen — door haar Onderlinge Ontwikkelingsverenigingen — om elk oogenblik van den tijd bezig te zijn met iets dat verheft en goed is.

Ten vierde, en als voornaamste behoefte op de levensreis, moet de mensch godsdienst in zijn hart hebben. De godsdienstige kennis en beginselen die alleen maar in het hoofd zitten vormen geen „mensch onder de menschen”. En de godsdienst zal zich nim-

mer breiden van het hoofd naar het hart totdat men zijn leeringen toepast. De O. O. V. biedt haar leden terrein en gelegenheid om de onderwezen beginselen en waarheden toe te passen. En wanneer iemand ze gaat toepassen en hij de zoete vruchten van vrede en geluk gaat zien en proeven, krijgt hij die beginselen lief. Zij gaan zetelen in het hart, en hetgeen in hart woont zal daar nimmer uit gaan, tenzij het hart zich met geweld ervoor sluit en hetgeen het eerst liefhad, verdrijft.

Met deze vier groote bezittingen, gezondheid, ontwikkeling, ontspanning en, — als voornaamste — godsdienst in het hart, wil dus de O. O. V. haar leden verrijken.

**Doelen en Programma der O. O. V.-Conferentie.** Het doel dezer O. O. V.-Conferentie is het in herinnering brengen en verduidelijken der O. O. V.-idealén, het geven van raad, onderricht en aanmoediging, het voorleggen van plannen, het noemen der nooden van zoowel jongeren als ouderen, het vinden van middelen om in die nooden voorziening te treffen, en het toonen — door programma- en wedstrijdnummers — van hetgeen door noesten vlijt reeds tot ontwikkeling is gebracht.

Het zeer uitgebreide programma wil ons inspireeren tot minstens een tiental bladzijden in „De Ster”, maar gezien het feit dat een opsomming van hetgeen verricht zal worden in aantrekkelijken vorm aan belangstellenden en bezoekers wordt uitgedeeld, zullen wij deze inspiratie onderdrukken en ons bepalen tot de volgende mededeelingen:

Op Donderdagavond 6 Juni begint de Conferentie. Debatploegen, bestaande uit M-Mannen van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, zullen hun krachten meten over de vraag: Aangenomen dat het beter is om eerst de menschen te verbeteren en dan de toestanden. In drie verschillende lokalen wordt tegelijkertijd gedebatteerd; de eindbeslissing der jury wordt daarna bekend gemaakt.

Op Vrijdagavond 7 Juni worden de wedstrijden om het kampioenschap der Nederlandche Zending gehouden. Dubbele trio's, M-Mannen kwartetten, openbare toespraken van Bijenkorfmeisjes en M-Mannen, en het weergeven van geschiedenissen staan aangekondigd.

Zaterdagmorgen om tien uur precies begint een zendelingenvergadering; dienzelfden dag om zeven uur 's avonds een bijeenkomst voor uitsluitend Kerk- en O. O. V.-leden. Hier zullen in drie klas-sen de nooden van zoowel het jonge volk als de ouderen naar voren worden gebracht, en middelen worden beraamd om in deze nooden te voorzien.

Alle drie vergaderingen van Zondag 9 Juni vinden plaats in het

Nutsgebouw, Oppert 81, te Rotterdam. Des morgens treden voornamelijk M-Mannen en padvinders op, des middags Bijenkorfmeisjes, en des avonds de presideerende ambtenaren. De gecombineerde vierstemmige koren van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam zullen met meerdere uitgelezen nummers voor den dag komen. Het winnende M-Mannen zangkwartet en het zegevierende dubbele meisjestrío verleen den dag eveneens hun zeer gewaardeerde medewerking.

Zooals reeds aan het begin van dit artikel is vermeld, hebben de betrokken commissies voor Maandag 10 Juni op het terrein „Vreelust” (bij Rotterdam) een algemeenen sport- en ontspanningsdag georganiseerd. Er staan op het programma hardloopwedstrijden voor mannelijke en vrouwelijke personen, zakloopen, voetballen, baseball voor zendelingen, spelen voor leden, enzovoorts.

Als besluit der Conferentie zullen Bijenkorfmeisjes uit alle districten der Nederlandsche Zending op Maandagavond een programma uitvoeren, hetwelk naast twee hoofdnummers ook het bevorderen tot de verschillende rangen zal insluiten. Bovendien zal een drietal zilveren wisselbekers worden uitgereikt aan de winnaars van resp. M-Mannen debat, Dubbel zangtrío en M-Mannen kwartet.

**O p m e r k i n g e n.** Opgemerkt zij, ten eerste, dat deze O. O. V.-Conferentie tevens is een Algemeene Zendingsconferentie. Derhalve zal aan de Rotterdamsche Districtsconferentie van Juli a. s. het karakter eener algemeene zendingsconferentie niet worden gegeven.

Ten tweede raden wij den lezers van „De Ster” in dit land dringend aan om deze O. O. V.-Conferentie te bezoeken. Het zal hun een bron van aanmoediging en geestelijk genoeg zijn. In het bijzonder voor de jonge menschen is het bijwonen van den ontspanningsdag op het fraaigelegen „Vreelust” uitermate gewenscht.

Wij noemen even, ten behoeve van belanghebbenden, dat de voorzitter der Commissie voor Voeding en Huisvesting is P. B. J. Leeuwenburg; adres: St. Janstraat 15B, Rotterdam.

Om het omvangrijke programma, waaraan naar schatting 166 verschillende personen meedoen, en hetwelk ruim 100 nummers telt, in alle opzichten te doen slagen, vragen wij aller medewerking!

S.

---

### ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid, Les No. 5.  
(Voor de derde week in Juni).

---

*Het Plantentijk — De Vruchten der Aarde.*

*Het Lichaam als Huis of Machine.* Het meest samengestelde mechanisme dat den mensch bekend is, is zijn eigen lichaam, het-

welk woning biedt aan zijn onsterfelijken geest. Het kan vergeleken worden bij een huis dat samengevoegd is uit eenvoudige en toch onderscheidene, onmisbare bouwmaterialen. Als een dier bouwmaterialen ontbreekt, zal het huis onstevig zijn en kan het door een windstoot wellicht worden omvergeworpen. Reeds eerder hebben wij het lichaam vergeleken bij een machine — wij herhalen echter ter wille van den nadruk — die bij het verrichten van haar werk brandstof verbruikt, waarvan het overblijvende (de asch) verwijderd moet worden, anders zal het vuur uitgaan. Wij hebben geleerd dat in het lichaam zelf een bepaalde temperatuur gehandhaafd moet worden, anders houdt het op te leven. Lichaamswarmte is een eerste vereischte om te leven en moet binnenin het lichaam uit de een of andere bron worden voortgebracht. Ook wordt in elk levensoogenblik een weinig energie binnen het lichaam besteed voor elk klopp van het hart en elke ademhaling — zelfs gedurende den slaap — en voor elke gedachte welke door het brein gaat.

Vanwaar komt de menschelijke energie welke het geheele leven door aanwezig moet zijn? Bij de machine komt zij van de brandstof die deze verbruikt. In het lichaam komt zij van het voedsel dat gegeten en verteerd wordt. Vandaar het groote belang van de voeding; want indien aan een oven de verkeerde soort brandstof gegeven wordt, of te veel, of wanneer het vuur slecht wordt gestookt — zelfs met de beste brandstof — brandt het vuur laag en gaat het ten laatste uit. Evenzoo kan geschieden met het voedsel voor het lichaam. Wij moeten leeren hoe wij op de correcte manier onzen „lichaamsoven” behooren te voeden, indien wij het leven zoo goed mogelijk willen smaken en iets verrichten dat noemenswaard is.

*Voedsels voor Energie of Brandstof.* De voedingsmiddelen die het lichaam brandstof leveren zijn die welke zetmeel, suiker of vet bevatten. In vele opzichten gelijkt het verteren in het lichaam op het verbranden van brandstof in een vuur; de energie die daaraan wordt ontleend stelt ons in staat om warm te blijven en ons dagelijksch werk te doen. De bron van de voedingsmiddelen die brandstof leveren ligt hoofdzakelijk in het zoogenaamde plantenrijk. Granen, groenten, vruchten en noten zijn de schatkamers van den voedingsrijkdom der natuur.

De meeste groenten en granen bevatten verschillende hoeveelheden *eiwit* of bouwvoedsel, maar hun hoofdwaarde schuilt in hun warmte-gevende of energie-voortbrengende eigenschappen. Hun waarde als voedsel kan ternauwernood overschat worden, want zij doen dienst niet alleen als energie- doch ook als bouwvoedsel. Alle verteerbare vetten en oliën zijn als energie-voedsel eveneens van waarde, hetzij van dierlijken of plantaardigen oorsprong.

*De Aarde voorziet.* Wij hebben gestudeerd aangaande de noodzakelijk mineralen en elementen der aarde die een deel van het lichaamsbouwsel moeten uitmaken. Zooals wij in Les 3 geleerd hebben, heeft de groote Bouwer en Vader van ons allen goed voor onze dagelijksche lichamelijke nooden voorzien. Tallooze soorten planten, groenten, granen, vruchten en noten worden door Moeder Natuur voor 's menschen dagelijksche voeding geschonken. Sommige leveren het eene element, sommige het andere, elk voorziende in een behoefte van het menschelijk gestel, terwijl elk der eetbare planten noodig is voor 's menschen volkomen welzijn. Elk der groenten en vruchten heeft gegeten van het „stof der aarde”, heeft die noodige voedingselementen in zulk een vorm klaargemaakt dat de mensch ze eten kan en zij, gelijk steenen in een muur, deelen van zijn lichaamsbouwsel kunnen worden.

*Verscheidenheid noodig.* De mensch moet nuttigen, „in het jaargetijde daarvan”, en in overvloed, van alle eetbare vruchten en groenten welke er groeien. Om die reden is het een groote fout wanneer iemand zegt: „Ik houd niet van die of die groente”, en weigert ze te eten. Den kinderen moet geleerd worden, van den beginne af, om te eten en te genieten van *alle* verschillende groentensoorten (eerst in melkoplossing klaargemaakt), opdat hun lichaam zal groeien in beenderen- en spierkracht zoowel als in grootte. Deze praktijk moet in het gezin volgehouden worden, te beginnen bij Vader, (als Vader en Moeder het voorbeeld niet geven, hoe kunnen dan de kinderen onderwezen worden?), want allen hebben dit noodig — vooral het groeiende kind.

Men moet erop letten, dat elke groente die in den winkel te krijgen is, deel uitmaakt van het wekelijksche menu. Wij moeten ons eigenlijk bekend maken met allerlei groenten, en zorgen dat er een vraag naar ontstaat. De boeren zullen kweeken hetgeen de menschen verlangen. Het is zeer jammer wanneer een persoon, een gezin of een natie zijn smaak beperkt tot een of twee groentensoorten. Vleesch, aardappelen en kool (of spruitjes en bloemkool) kunnen nu en dan een goeden maaltijd samenstellen, maar wanneer zij elken dag worden opgediend vormen zij een zeer eenzijdig menu.

*Leven en Leeren.* Op dit punt kan iemand bezwaren maken en zeggen: „Nu, onze voorouders hadden al die uitgelezen voedingssoorten niet, en toch verging het hun zeer wel”. Heusch? Onze vraag moet zijn: Had het hun nog beter kunnen gaan? Het is een feit dat in den goeden ouden tijd kudden en vee het grootste deel van het voedsel vormden; in den herfst werden de dieren die men gedurende den winter niet in het leven kon houden, gedood en hun vleesch gezouten, gerookt en bewaard. Maar in dien goeden(?)

ouden tijd veegden op geregelde tijden verwoestingen van ziekte en dood het land schoon als vernietigend vuur. Scheurbuik was zoo algemeen heerschend in Londen en andere groote centra dat men het „De Londensche ziekte” noemde. En wie heeft niet gehoord van de groote plagen uit de geschiedenis, de afschuwelijke „zwarte dood” en tallooze andere? Wat is het antwoord? Eenvoudig dit: Drie-vierde van alle ziekte heeft zijn oorsprong in voeding en voedingsgebruiken.

Het is interessant om te zien hoe de menschheid in het algemeen leerde om juist te eten. „Het gebruik om groene saladen te eten werd door Catharina van Aragon, vrouw van Hendrik VIII, ingevoerd. Zij moest een Hollandschen tuinman laten komen, daar het kweken van saladen een onbekende kunst was in dit land, en tot op dezen dag zijn groene salade-soorten hier nooit zoo populair geweest als op het vasteland.

„Men neemt algemeen aan dat Sir Walter Raleigh de aardappelplant in den tijd van Elisabeth hierheen bracht, maar het duurde een paar eeuwen alvorens aardappelen op ruime schaal als voedsel voor den mensch werden aangewend. Men beschouwde ze als varkensvoedsel, en zij werden slechts gegeten door menschen die in behoeftige omstandigheden verkeerden.”<sup>1)</sup>

Op die wijze is onze kennis vermeerderd, en door zulke kennis te gebruiken kunnen wij per slot van rekening ziekte verdrijven.

*Het Koken van Groenten.* Het is ontegenzeggelijk waar dat men veel groenten rauw zou kunnen eten en daarbij de algemeene gezondheid zoowel als de tanden bevoordeelen. Op zulke wijze kunnen de noodige elementen der aarde tot den mensch in zuiveren vorm komen. Sommige voedingsmiddelen zijn beter wanneer men ze kookt; doch dit moet dan zoo gedaan worden dat hun levensonderhoudende elementen niet worden vernietigd of weggegooid. Ook moet niet worden vergeten dat een groot deel van den mineralen inhoud dicht onder de schil wordt gevonden; daarom moet, indien mogelijk, de schil opgegeten worden — dit geldt vooral van den aardappel. Aardappelen behooren nimmer geschild te worden — òf gestoofd en met schil en al genuttigd, òf gekookt met de schil eromheen en het kookwater in soepen gebruikt. Dit geldt voor de meeste groenten. Men moet ze bovendien nooit laten afrekken en weken in water, daar dit ze van nog meer kostelijke voedingswaarde ontroofd.

(Slot volgt).

(L. D. W.)

---

1) Food, Health, Vitamins, door R. H. A. Plimmer, D. Sc., Londen, blz. 2.



# DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

## DE UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

*Een tijd van heerlijk onderricht.*

De jongste halfjaarlijksche conferentie van het Utrechtsche district is op Zaterdag 4 en Zondag 5 Mei j.l. te Utrecht gehouden.

Na een zendelingenvergadering hield men op genoemden Zaterdag (des avonds) een bijeenkomst voor Ambtenaren, Ambtenaresen, dragers van het Priesterschap en leden der Zustershulpvereniging. Getuigenissen werden afgelegd, rapporten uitgebracht; waarop de Ouderlingen John F. Kikkert, John H. McLaren en Zendingspresident John P. Lillywhite woorden van onderwijzing en aanmoediging spraken.

Op Zondagmorgen 10 uur was de zaal in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen goed bezet. Na het zingen van „Wij danken U, Heer, voor Profeten” zond Ouderling John Westra een aanvangsgebed op. Het Amsterdamsche zangkoor (speciaal uit Amsterdam overgekomen om hier dienstbaar te zijn), onder leiding van Ouderling H. de Mik en met Zr. Willy Verstrate als organiste, deed „Dochter van Zion” hooren.

Volgende op enkele welkomst- en inleidingswoorden van Ouderling John H. McLaren, president van het district Utrecht, traden als sprekers op: Ouderling L. W. M. Dalebout, districts-president van Amsterdam; Ouderling John F. Kikkert, en Apostel John A. Widtsoe, president der Europeesche Zendingen. Deze verhaalde o.m. op treffende wijze hoe hij in Noorwegen als kleine jongen de boodschap van het „Mormonisme” had leeren kennen.

President John P. Lillywhite der Nederlandsche Zending sprak nog enkele woorden van onderricht en kondigde de middag- en avondvergadering dezer Conferentie aan.

Bij wijze van onderbreking zong het Amsterdamsche koor „In our Redeemer's Name” (In den Naam van onzen Verlosser), en aan het slot dezer bijeenkomst „Song of the Redeemed” (Het Lied der Verlosten). Ouderling R. M. Davey, Overziener der Zondagscholen en O. O. V. in de Nederlandsche Zending, sprak de dankbede uit.

Met „Komt, Heil'gen komt!” werd de middagvergadering aan-

gevangen. Ouderling John Sieverts opende met gebed, waarop het Amsterdamsche zangkoor „Geest des Hemels” ten beste gaf.

Tijdens het rondzingen van het H. Avondmaal zongen de Zusters Freddy en J. van Peski een tweetal duetten. Zr. W. Verstrate zorgde voor de orgelbegeleiding.

De namen der autoriteiten van Kerk en Zending werden voorgelezen en deze personen door de aanwezigen eenparig gesteund.

In deze vergadering voerden het woord: Ouderling O. van Orden; Ouderling John Hoekstra en Zuster K. Hoekstra. Het Amsterdamsche koor zorgde voor een passende afwisseling door „Rejoice, the Lord is King” (Verheugt u, de Heer is Koning) te zingen.

Apostel John A. Widtsoe was de laatste spreker in deze middagbijeenkomst. Deze schilderde eerst hoe de Hollanders voor bijna 2000 jaren de zee hebben bevochten om in het leven te kunnen blijven. Er is echter nog een zee, die veel moeilijker tegen te houden is, en dat is de zee van het kwaad, van zonde en verleiding. „Gij, die dammen en dijken tegen de Noordzee hebt opgeworpen”, aldus spreker, „moet met evenveel ijver en energie dammen opwerpen tegen het kwaad, en dit kan nimmer gedaan worden zonder werkzaam te blijven in dienst van de waarheid”. Alleen hij die in geloof en liefde werkt, is beveiligd tegen het kwaad.

De Kerk heeft verscheidene hulporganisaties om haar leden bezig en werkzaam te houden. Het doel der Zustershulpvereniging werd door spr. in het kort genoemd. De Zondagsschool is de groote theologische school van de Kerk; de O. O. V. is in de eerste plaats een school van toegepaste godsdienst. Zij leert ons hoe op de ware manier het leven te genieten, en toont de gunstige werking der evangeliebeginselen in het dagelijksch leven, zeide spr.

In verband met het dienen en helpen van den naaste noemde President Widtsoe het werk voor de afgestorvenen. Als iemand voor de dooden werkt, en Satan komt om hem te verzoeken, dan zullen de dooden hem helpen om verzoeking te weerstaan.

Het Amsterdamsche koor zong als slotlied „Praise ye the Father” (Looft den Vader), waarna Ouderling Charles S. Stephens, den Heere dankte voor Zijn geestelijke leiding, die in zoo ruime mate was gevoeld.

Een flinke menigte zette de avondvergadering van dien Zondag in met het zingen van „Gebetlied”. Ouderling Sier Vuyk, president van het district Groningen, ging voor in gebed en vroeg om de leiding van den Geest des Heeren, waarna het Amsterdamsche zangkoor „Let the Mountains shout for Joy” (Laat de Bergen juichen van Vreugde) ten gehoor bracht.

Ouderling John H. McLaren, president van het Utrechtsche district, was de eerste spreker. Deze gaf een uiteenzetting van het werk van Johannes den Dooper als voorlooper van Christus, een

en ander stavend met aanhalingen uit vroegere en hedendaagsche openbaringen. In het bijzonder werd een vergelijking gemaakt tusschen de zending van Johannes en die van den Meester. Ofschoon Johannes de Dooper op min of meer gewelddadige wijze om het leven kwam, is in deze laatste bedeeeling zijn stem weer gehoord, toen hij op 15 Mei 1829 het Lagere Priesterschap op Joseph Smith en Oliver Cowdery kwam bevestigen.

Zuster Lillian D. Lillywhite, Moeder der Nederlandsche Zending, sprak voornamelijk over het werk der Zustershulpvereeniging. Het doel is tweeledig, n.l. ten eerste, om kennis van het Evangelie en wat daarmee samenhangt op te doen, en ten tweede, om het Priesterschap bij te staan in het zorgen voor de leden, in het bijzonder voor de armen, zieken en bedroefden onder hen. Spr. besprak ook de plaats van den man en de vrouw in het gezin, en moedigde allen tenslotte aan om getrouwd te zijn aan het geloof, in welk geval zij een rijken schat aan zegeningen zouden kunnen oogsten.

Ter afwisseling deed het Amsterdamsche zangkoor „Het Gebed“ hooren.

Apostel John A. Widtsoe was de laatste spreker dezer welgeslaagde Conferentie. Ouderling H. Schotel, assistent-redacteur van „De Ster“, trad op als vertaler. President Widtsoe bleek voor dien avond als onderwerp gekozen te hebben: de afval van de oorspronkelijke Christelijke beginselen, practijken en verordeningen. Spr. vertelde hoe hij kort geleden op een reis door de Rhône-vallei enkele der oudste Christelijke kerken bezocht had, waar hij een groot doopvont aantrof. Met zijn opmerking dat dit te ruim was voor een loutere besprenkeling had de kerkbewaarder volkomen ingestemd, en, zooals velen, bevestigd dat de Christenen in vroeger dagen doopten door onderdompeling. Als een voorbeeld van het afwijken der geautoriseerde verordening noemde spr. hoe bij een sekte in Amerika het handschudden met den priester dezelfde waarde heeft als de begrafenis (onderdompeling) in water. Dergelijke veranderingen zijn zonder machtiging en geheel verkeerd. Het Mormonisme predikt een terugkeer tot de oorspronkelijke doopverordening.

Spr. noemde vervolgens het wijzigen van het Godsbegrip als een teeken van den afval. Van een werkelijk Vader heeft men God gemaakt tot een Wezen dat niet te begrijpen is. Een waar Godsbegrip is noodig, wil men de ware Kerk hebben. Treffend maakte spr. duidelijk hoe wij door het gebed in nauwer gemeenschap met God kunnen komen.

Spr. wilde nog een teruggebrachte leerstelling noemen: als de mensch zich waardig betoond heeft een lichaam te ontvangen, is dit lichaam kostbaar; het zal met hem de eeuwigheid doorgaan. Met het oog daarop moet het rein gehouden worden. Het Woord

van Wijsheid is een onmisbare boodschap van het teruggebrachte Evangelie. De meer dan 700.000 Heiligen der Laatste Dagen die nu op aarde verblijven, zijn gezonder en leven langer dan eenig andere groep menschen van dezelfde grootte. Dit beschouwt spr. als een der vruchten van het Mormonisme.

Ik hoop dat mijn broeders en zusters vasten, zeide President Widtsoe. Soms is het wel een weinig moeilijk, maar achteraf gevoelen wij ons beter. En dit is slechts één kant van de zaak. Wij nemen het bespaarde geld en beleggen het in een fonds voor de armen. Als alle menschen dit zouden doen, konden wij voor alle armen in de wereld zorg dragen. Wij zullen eenmaal als één groote familie zijn, waar geen armen zullen wezen behalve de luiaards.

Met vele andere belangrijke woorden werden de hoorders vermaand en onderricht. President Widtsoe besloot met te getuigen dat hij Jezus wist de Christus te zijn, en dat hij wist dat dit Evangelie de volle waarheid bevat.

Ouderling McLaren dankte namens alle belanghebbenden het Amsterdamsche koor voor zijn uitstekende medewerking, en voorts allen die de bezoekers der conferentie hadden onthaald en gehuisvest.

Koor en vergaderden zongen gezamenlijk het „Hosannah Anthem” en „Gods Geest brandt in 't harte”, waarna Zendingspresident John P. Lillywhite in dankgebed uitdrukking gaf aan aller erkentelijkheid voor 's Heeren goede leiding in deze Utrechtsche Conferentie.

---

## ZENDINGSNIEUWS.

---

### Het werk in Overijsel.

In het Overijsselsche district wordt met zichtbaar succes gearbeid. Op heden werken daar de Ouderlingen A. L. Christensen, H. L. Deem en M. H. Ricks, die hun verblijfplaats hebben te Almelo. Ouderling Christensen, die, ofschoon niet een der allereersten welke in Overijsel het Evangelie hebben verkondigd, aldaar toch reeds 15 maanden verblijf houdt, was op ons verzoek direct bereid een en ander over werk en resultaten in dat gedeelte van 's Heeren wijngaard mee te deelen, hetgeen wij hier laten volgen:

„De eerste zes of zeven maanden na mijn komst bestond het voornaamste deel van onze taak in het verspreiden van tractaten. Elk zending hier moest menschen ontmoeten en hun het evangelie voorstellen en trachten hun vooroordeel te overwinnen door getuigenis af te leggen van hetgeen wij wisten waar te zijn en door dit te leven. Wij beseften dat ieder begin moeilijk is, om welke reden wij geen verwachtingen koesterden een gemeente te stichten of zelfs maar iemand op dien tijd te doopen. Ons doel was om de menschen te laten weten dat het ‚Mormonisme’ niet was hetgeen onze vijanden het beweerden te zijn, en om hun nieuwsgierigheid op te wekken tot een punt waar zij zouden moeten onderzoeken wat wij voor hen hadden, wilden zij zich niet onvoldaan gevoelen. In enkele opzichten zijn wij hierin geslaagd.

In het laatst van Augustus hielden wij in Hengelo en Enschedé een lezing met lichtbeelden over het Boek van Mormon, in Hengelo bijgevoerd door 46 en in Enschedé door 55 bezoekers. Onnoodig dus om te zeggen, dat wij ons streven ruimschoots beloofd zagen.

Van dien tijd af hadden wij veel vrienden, in beide steden. Soms waren onze avonden voor twee, ja, bijna voor drie weken van tevoren besproken. Met het wijzigen der omstandigheden ging als vanzelfsprekend een verandering in onze methode van werken gepaard.

Wij bezochten onze vrienden en bleven hen bezoeken, zonder dat er iets buitengewoons voorviel, tot ongeveer begin October 1928, toen de familie van L., hier in Almelo woonachtig, ons aanbood om huisvergaderingen in hun woning te houden. Deze bijeenkomsten vinden nu wekelijks plaats, met een gemiddeld aantal van 16 aanwezigen. De menschen komen niet om een schitterende rede te hooren, maar omdat de Geest des Heeren daar aanwezig is, welken zij gevoelen en genieten. Ik gevoel Hem ook, even sterk en wellicht nog sterker dan ooit met mij het geval is geweest.

Op de jongste Amsterdamsche conferentie zijn acht personen uit Almelo door den doop leden der Kerk geworden; nu hebben wij negen gedoopte leden en twee kinderen, uit drie gezinnen.

Ten huize van de familie v. d. V. houden wij elken Donderdagavond een Bijbelklas, waar wij op het oogenblik de serie der twaalf tractaten bestudeeren. Twaalf à vijftien personen wonen geregeld deze nuttige klas bij.

Zaterdagavond hebben wij zangoefening, waar wij de liederen uit het zangboek trachten te leeren. Het eerste gedeelte van den avond wordt besteed met lezen uit het Boek van Mormon.

En vooral de Zondagsschoolklas die wij hier in Almelo hebben, mag ik niet verzuimen te noemen. Acht kinderen, benevens een man en een vrouw, staan ingeschreven, en wij hebben wat een fijne klas.

In Enschedé houden wij nu geen vergaderingen meer, doch met geregelde tusschenpoozen gaan wij onze vrienden bezoeken, en wij worden steeds zeer welwillend ontvangen, terwijl zij gaarne naar onze boodschap luisteren.

Dit is maar een kort verslag van de belangrijkste gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden, en wat in de toekomst geschieden zal is nog onbekend, doch vele goede zaden zijn gezaaid en naar mijn meening is het nu de tijd om te zorgen dat het zaad opschiet en vrucht draagt.

Ik denk dat er in het Overijsselsche district minstens evenveel succes geogst kan worden als in eenig ander deel der Zending."

### Speciale Vergaderingen.

Op Vrijdag 12 April j.l. werd er een bijzondere openbare vergadering gehouden te Alphen aan den Rijn. Ouderling E. F. Shipley presideerde en de Onderlingen W. J. Koldewijn, P. B. J. Leeuwenburg en H. Schotel voerden het woord. Zes en dertig niet-leden der Kerk hebben het gesprokene met aandacht gevolgd. Op heden zijn er geen zendelingen gestationneerd te Alphen aan den Rijn.

\* \* \*

De Ouderlingen S. Stam, John Rip, W. H. Perry, W. D. Richardson, P. B. J. Leeuwenburg en H. Schotel hebben de vorige week meerdere dagen op de eilanden Voorne en Putten gewerkt. Omdat zich bij die gelegenheid kenmerkende feiten hebben geopenbaard, laten wij een lid van het gezelschap een en ander verhalen:

„Wij hebben o. a. in het stadje Brielle de huizen der menschen bezocht, hun een tractaatje aangeboden en hun aangezegd dat wij op een bepaalden tijd een openbare vergadering zouden houden. Wij zochten den stadsom-

roeper op en deze bleek voor de somma van 50 cents bereid te zijn om onze speciale openbare vergadering in het plaatsje „om te roepen”, hetgeen dan ook geschiedde. Wij hadden hem als aan te kondigen onderwerp gegeven: Waar is de ware Kerk? Getracht werd met den burgemeester in contact te komen, hetgeen alleen telefonisch kon gelukken, waarop wij hem vroegen op verschillende plaatsen in Brielle enkele liederen te mogen zingen, opdat wij dan het verzamelde volk onze vergadering van dien avond konden bekend maken. Dit werd echter geweigerd, zoodat genoemd middel ons niet ten dienste stond.

Er kwamen slechts 8 menschen naar de vergadering, welke acht evenwel zeer onder den indruk van het gesprokene schenen te zijn. Een van hen gaf ons een Boek van Mormon terug, dat ruim veertien maanden geleden bij een vorig bezoek der zendelingen aan hem was uitgeleend. Allen ontvingen een boekje „Wat is het Evangelie?”

In Oostvoorne waren wij minder gelukkig. Daar kwam geen mensch om onze behoorlijk-aangekondigde bijeenkomst bij te wonen. Hetzelfde herhaalde zich in Hellevoetsluis: de vergadering zou volgens de bekendmaking om acht uur beginnen, doch om kwart over achten was er nog geen enkel luisteraar. Wat nu te doen? Wij gingen even beraadslagen en besloten toen om het laatste middel aan te grijpen dat er onder die omstandigheden was: een straatvergadering beginnen. Zoo gezegd zoo gedaan. Het ging prachtig: tijdens het zingen reeds kwamen vele nieuwsgierigen van alle kanten aanstroomen. Maar helaas, direct na het gebed dook de geuniformde figuur van een stoeren wetsdienaar tusschen de menigte op, baande zich een weg naar het midden van den kring en vroeg ons beleefd of wij een vergunning hadden. Neen, die hadden we niet. Geen gelegenheid gehad om aan te vragen, lichten wij toe. Of wij soms nu even konden aanvragen, bij den burgemeester of zoo? Neen, dat kon niet ('t was 's avonds half negen). Onze leider deelde daarop de wachtende menigte mede dat de wet ons verbood om onze openluchtvergadering onder de huidige omstandigheden voort te zetten en dat wij niet gekomen waren om de wet te overtreden maar om ze te eerbieden (zie O. O. V.-leuze 1928-'29). Wij hadden echter een belangrijke boodschap voor de menschen in Hellevoetsluis en zouden daarom onmiddellijk na dezen een vergadering houden in die en die zaal, nog geen minuut van deze plek verwijderd. En wat geschiedde? Niemand van de omstanders wilde naar onze bijeenkomst komen, zoodat wij kort daarop per fiets den terugtocht naar Rotterdam aanvingen, alwaar wij te middernacht aankwamen.

Wij hadden evenwel in ons hart de vreugdevolle zekerheid dat wij iets voor het werk van den Heere hadden kunnen doen, en dat wij eenmaal de gelegenheid zouden krijgen om dezen menschen onze boodschap aan te zegen, hetzij vroeg of laat”.

---

### Afscheidsgroeten.

Het gebeurt vaak dat wij onszelf vergeten achten, terwijl wij toch gezegend worden. Een der grootste zwakheden van den mensch is, dat hij meermalen faalt om te waardeeren datgene wat de Heer voor hem doet. Dikwijls vragen wij Hem om iets, doch maken ons niet klaar om het te ontvangen, en vaak, nadat wij het gevraagde gekregen hebben, gebruiken wij het niet zoo goed mogelijk. Wij kunnen dit geval vergelijken met dat van vader en zoon hier op aarde. Als de zoon iets van zijn vader wil ontvangen moet hij hem gehoorzaam zijn om het te verwerven. Maar wanneer de zoon het gekregene niet goed gebruikt, zal zijn vader hem niets meer willen geven.

Zoo is het ook bij den Heer; wij moeten datgene wat Hij ons schenkt tot ons heil aanwenden en op prijs stellen.

Wij hopen en bidden dat wij steeds het Evangelie trouw zullen blijven, om te toonen dat wij onze getuigenissen waardeeren, en daarbij onze vrienden, geliefden, en vooral hetgeen U voor ons gedaan heeft.

Moge God ons allen zegenen tot wij elkander wederzien.

Uwe toegenegen broederen:

ADOLPHUS HOLM.

MERRILL L. PETERSON.

### Tot Weerziens.

Een vaste wet is ons gegeven,  
Een tijd van komen en van gaan;  
Dat de Geest voor immer bij U blijve,  
Steeds leidend op Uw levensbaan.

De tijd is weldra aangebroken,  
Dat gij tot de Uwen wederkeert;  
Onthoud de woorden, hier gesproken,  
Door den Christus Zelf geleerd.

Wij ziugen uit geheel ons harte:  
Vaarwel, de tijd vloog ras voorbij,  
Waar het heengaan immer brengt ons smarte,  
Stemt ons de herinnering toch blij.

Vaarwel, vaarwel, waar gij ook zijt;  
Onz' liefde zal U steeds geleiden,  
En roept U toe: blijf blij te moe,  
Tot Zion ons eens vereent.

Bij het verlaten van mijn vaderland klinken deze woorden mij in de ooren en stemmen mij droef te moede. Want immers moeten wij, als broeders en zusters, elkander voor een wijle vaartwel toeroepen. Maar dan ook ben ik weer verblijd om tot mijn geliefden in het Rotsgebergte terug te keeren, tot hen die zooveel hebben opgecofferd om, evenals U allen, mij te helpen om mijn zendingstijd succesvol en aangenaam te maken.

Als er eenig succes geoogst moge zijn, dan is de eere aan hen en U, maar bovenal aan onzen God en Schepper, die zooveel doet om het bestaan van Zijn kinderen tot een vreugde te doen zijn en met heerlijkheid ten laatste te bekronen.

Dit is de tweede maal dat ik het land mijner geboorte verlaat, en het is tot mij doorgedrongen hoe goed God is om zoovele edele geesten in Holland te zenden, opdat zij hun Schepper zouden dienen in vrijheid en waarheid. O, mochten wij de grootheid en liefde Gods verstaan, en de woorden van Nephi: „Nu, mijn beminde broeders (en ook zusters), nadat gij ingegaan zijt op het rechte en nauwe pad, vraag ik u of alles dan volbracht is?”

Neen, voorwaar niet, maar „Gij moet met standvastigheid voorwaarts gaan in Christus, hebbende een volheid van hoop en een liefde tot God en alle menschen. Daarom, indien gij voorwaarts zult gaan, begeerig naar het woord van Christus zijnde, en tot het einde volharden, ziet, dus zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.”

Moge de Heere U zegenen, mijne geliefde broeders en zusters, voor wat gij voor mij gedaan hebt, waarvoor ik U mijnen innigen dank betuig; en

moge het werk in Holland vooruitgaan en het gezaaide eenmaal vruchten voortbrengen, en vele oprechte zielen tot de kennis der waarheid komen.

„Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is.” De strijd is niet direct om den langzame of den snelste, maar die volhardt tot het einde, die zal zalig worden.

Dat 's Heeren zegen niet U zij, voor immer en altoos, is de wensch en bede van Uw broeder in het werk van onzen Meester.

JOHN F. KIKKERT.

---

### Groeten uit Zion en elders.

---

Van de onderstaande families en personen hebben wij brieven ontvangen, met het verzoek om vrienden en bekenden in de Nederlandsche Zending hunne welgemeende groeten over te brengen:

Gerrit van der Waard en echtgenoot; J. Roelfsema; A. D. Jongkees (N. O. I.); H. Bakker; Fred. W. Newbold; A. A. van der Waal; A. C. F. van Peski (Panama).

---

### Overleden.

---

VAN RHEENEN. — Te Arnhem is op den 22en April j.l. overleden, Zuster Geertruida Catharina van Rheenen, in den ouderdom van ruim 72 jaar.

HORMANN. — Te Schiedam ontsiep op 25 April, op 27-jarigen leeftijd, Zuster Cornelia Gerarda Hormann, geboren Graven. De overledene is een dochter van Broeder Nicolaas J. Graven, aldaar woonachtig.

VERSTEEG. — Op den 13en Mei j.l. is te Rotterdam overleden, Zuster Teuntje Versteeg, geboren Loeve. Zuster Versteeg was meer dan 17 jaar een trouw lid der Kerk en bereikte den ouderdom van 78 jaar.

---

## WEET U

**Wanneer de groote O. O. V.-CONFERENTIE begint?**

**Het is op Donderdag 6 Juni a.s , en wel te Rotterdam.**

---

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.